

OZNAJMICIEL (5) *sb m*

*o jasne, a pochylone; e prawdopodobnie pochylone (tak w -ciél; Mącz oznacza é niekonsekwentnie).
N sg oznajmiciél (5).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto przekazuje wiadomość, zapowiada; nuncius, relator, rogator Mącz (5) : Diactor, Epitheton Mercurii, Pośeł oznajmiciel/ Legat. Mącz 84b; Refero, Odnofzę/ Przinofzę zaś Powiedam Wiliczam. [...] Relator [...], Odnoficiel/ Oznajmiciel. Mącz 124c, 254a.

*oznajmiciel czego (2): Rogitor aliud [...], ut rogator comitorum, Oznajmiciel feymu. Mącz 357d.
Cf Wyrażenie.*

Wyrażenie: »oznajmiciel własnego imienia« = w starożytnym Rzymie niewolnik anonsujący imiennie przychodzących gości (1): Nomenclator vel [...] Nomenclator, Miánownik álbo oznajmiciel własnego ymieniá. Mącz 249c.

Synonimy: legat, odnosiciel, poseł.

*Cf **OZNAJMIACZ***

AW